

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ДНІПРОВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ
ПРЕДСТАВНИЦТВО НАТО В УКРАЇНІ
КОНСУЛЬТАТИВНА МІСІЯ
ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ В УКРАЇНІ**

**МІЖНАРОДНА ТА НАЦІОНАЛЬНА
БЕЗПЕКА: ТЕОРЕТИЧНІ І ПРИКЛАДНІ
АСПЕКТИ**

*Матеріали X Міжнародної
науково-практичної конференції
(м. Дніпро, 16 березня 2026 року)*

До 60-річчя ДДУВС

**У двох частинах
ЧАСТИНА II**

**INTERNATIONAL AND NATIONAL
SECURITY: THEORETICAL AND APPLIED
ASPECTS**

*Theses of the X International
scientific-practical conference
(Dnipro, March 16, 2026)*

**In two parts
PART II**

Дніпро
2026

УДК 34+35
М 58

*Рекомендовано до друку та до поширення
через мережу Інтернет Науково-методичною радою
Дніпровського державного університету
внутрішніх справ (протокол № 6 від 18 лютого 2026 р.)*

**М 58 Міжнародна та національна безпека: теоретичні і
прикладні аспекти** : матеріали X Міжнар. наук.-практ.
конф. (м. Дніпро, 16 бер. 2026 р.) до 60-річчя ДДУВС;
у 2-х ч. Дніпро : Дніпров. держ. ун-т внутр. справ, 2026.
Ч. II. 760 с.

ISBN 978-617-560-123-5

Збірник містить матеріали однойменної десятої міжнародної науково-практичної конференції. У заході взяли участь науковці, викладачі та здобувачі закладів вищої освіти та наукових установ, а також фахівці-практики різноманітних державних установ та неурядових організацій. Тематика публікацій охоплює актуальні теоретико-прикладні проблеми міжнародної та національної безпеки.

Матеріали конференції можуть бути використані в науково-дослідній роботі та освітньому процесі закладів вищої освіти, а також у законотворчості та правозастосовній діяльності.

The collection contains theses of the eponymous tenth international scientific-practical conference. The event was attended by scholars, lecturers and post-graduates of higher schools and scientific institutions, and also practitioners of various public institutions and NGOs. The topics of publications cover urgent theoretical and applied problems of international and national security.

The conference theses can be used in research work and educational process of universities, as well as in law-making and law-enforcement activities.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

к.т.н., доц. **І. В. Магдаліна** (*голова*); д.ю.н., проф. **О. С. Юнін** (*заст. гол.*); д.ю.н., с.н.с. **В. С. Березняк**; д.ю.н., проф. **В. О. Боняк**; д.ю.н., проф. **В. В. Дараган**; д.ю.н., проф. **Б. О. Логвиненко**; д.ю.н., проф. **В. М. Плетенець**; д.ю.н., проф. **В. В. Шаблистий**; к.і.н., доц. **Д. В. Прошин**; к.ю.н., доц. **А. В. Самогуга**; к.і.н. **С. М. Цигульський**.

*Факти, судження й висновки, викладені авторами публікацій,
не завжди підтверджуються та поділяються редакційною колегією.*

ISBN 978-617-560-123-5

© ДДУВС, 2026

© Автори, 2026

З М І С Т

КРИМІНАЛІСТИЧНІ АСПЕКТИ БЕЗПЕКОВОГО СЕРЕДОВИЩА В СУЧАСНИХ УМОВАХ. ПИТАННЯ СУДОВОЇ ЕКСПЕРТИЗИ

Пиріг І. В.

Особливості огляду місця події у разі виникнення пожежі на об'єктах цивільної інфраструктури в умовах воєнного стану 28

Плетенець В. М.

Особливості збирання інформації про обставини кримінального правопорушення в умовах воєнного стану 30

Саїнчин О. С., Гринько Д. Ю.

Особливості навчання криміналістів та судових медиків з огляду трупів загиблих військовослужбовців та цивільних осіб, які загинули під час проведення бойових дій, на прикладі полігонів ферми трупів у США 32

Степанюк Р. Л.

Інтеграція цифрової криміналістики та цифрової розвідки в системі протидії злочинності 33

Ходанович В. О.

Судова лінгвістика у протидії злочинам проти інформаційної безпеки держави 35

Чорноус Ю. М.

До питання формування криміналістичної характеристики воєнних злочинів 37

Воліков Т. А.

Наукові диспути щодо застосування спеціальних знань у розслідуванні кримінальних правопорушень проти власності 40

Калінін М. В.

Способи вчинення крадіжок із проникненням у приміщення 42

Коваленко А. В.

Сутність та класифікація техніко-криміналістичних засобів кримінального процесуального доказування 44

Комаринська Ю. Б.

Використання неповнолітніх державою-агресором як один із напрямів сучасної української криміналістики 46

Кривопуск О. Г.

Щодо критеріїв криміналістичної класифікації кримінальних правопорушень проти виборчих прав і свобод громадян 48

Лазарєв В. О.

Забезпечення безпеки під час огляду місця події при розслідуванні кримінальних правопорушень в умовах воєнного стану 50

Лепей М. В.

Актуальні проблемні питання використання методів криміналістичного прогнозування при проведенні процесуальних дій 52

Bradu N. Cyberattacks on financial infrastructure and national economic security	410
Дятленко М. О. Кримінально-правові засоби економічної безпеки в країнах-членах ЄС (на прикладі норм господарського кримінального права Німеччини)	413
Заремба Д. В. Управління грошовими потоками підприємства як чинник забезпечення економічної безпеки	415
Карабін Д. Б. Забезпечення економічної безпеки підприємства на засадах ефективного управління його фінансовою діяльністю	417
Тур К. В. Financial security of business as a strategic factor of enterprise economic stability.....	418

**ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА В НАЦІОНАЛЬНОМУ
ТА МІЖНАРОДНОМУ ВИМІРАХ**

Березняк В. С., Рукіна Д. О. Окремі аспекти здійснення пропагандистського впливу в освітньо-науковому середовищі	420
Белай С. В., Зінков Я. В. Зміст інформаційної безпеки як складової системи забезпечення державної безпеки	421
Колесник В. А. Інформаційна безпека держави в структурі безпеки національної і державної	424
Краснопольський В. Е., Коростельова Л. А. Cyber pedophilia as a current threat to national security	426
Сидорова Е. О., Рижкін Д. В. Інформаційна безпека України як пріоритетний напрямок діяльності держави в умовах сучасних викликів	428
Требін М. П. Інформаційна безпека особистості в умовах російсько-української війни	431
Ящук В. І., Ткачук Р. Л. Інформаційна безпека держави в умовах гібридних загроз: концептуальні підходи та практичні механізми захисту	433
Бондарчук В. В., Босак І. А. Правові та організаційні засади діяльності служби безпеки України щодо забезпечення інформаційної безпеки в період воєнного стану	436
Верба І. О. Кібер як інструмент національної безпеки: від міфів до керованої ефективності (кейс України)	438
Гамалюк Б. М. Інформаційна безпека в системі національної безпеки: інституційний та стратегічний виміри	440



Михайло ТРЕБІН

професор кафедри міжнародних відносин і політичної філософії Харківського національного економічного університету імені Семена Кузнеця (м. Харків, Україна), доктор філософських наук, професор

**ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА ОСОБИСТОСТІ
В УМОВАХ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ**

У сучасних умовах глобальної цифровізації інформаційна сфера перетворилася на стратегічний простір протиборства, де дані та технології використовуються як інструменти прямого й опосередкованого впливу. Ефективне забезпечення інформаційної безпеки держави та громадянина потребує не лише технічного захисту інфраструктури, а й системного розуміння методів агресії, спрямованих на деформацію суспільної свідомості, особливо в умовах російсько-української війни. «Стратегія інформаційної безпеки» надає чітке розуміння інформаційної безпеки України, де особлива увага приділяється забезпеченню конституційних прав і свобод людини на збирання, зберігання, використання та поширення інформації, доступу до достовірної та об'єктивної інформації, протидії поширенню негативних інформаційних впливів [1]. В інформаційній безпеці чітко виокремлюються дві складові: інформаційно-технічна – захист, контроль та дотримання законності та правопорядку в телекомунікаційній сфері (захист від несанкціонованого доступу, хакерських зламів комп'ютерних мереж та сайтів, логічних бомб, комп'ютерних вірусів та шкідливих програм); інформаційно-психологічна – захист психіки громадян від негативного інформаційного впливу.

При руйнації інформаційної безпеки держави, суспільства і особи протиборча сторона завжди використовує інформаційну зброю – сукупність засобів інформаційного впливу на техніку та людей [2]. Основними способами її застосування можуть бути: заподіяння шкоди окремим фізичним елементам інформаційної інфраструктури (руйнування мереж електроживлення, використання спеціальних програм, що стимулюють виведення з ладу апаратних засобів); знищення чи пошкодження інформаційних, програмних та технічних ресурсів противника, подолання систем захисту, впровадження вірусів, програмних закладок та логічних бомб; вплив на програмне забезпечення та бази даних інформаційних систем та систем управління з метою їх спотворення чи модифікації; знищення та придушення ліній зв'язку, штучне навантаження вузлів комутації; атаки на ланцюги постачання (Supply Chain Attacks): впровадження шкідливого коду в програмне забезпечення ще на етапі його розробки сторонніми постачальниками (як у кейсі SolarWinds); OSINT-агресія: використання розвідки на основі відкритих даних для ідентифікації персоналу, геолокації об'єктів та підготовки точкових кібер- або фізичних атак; економічний кіберсаботаж: блокування систем електронних платежів, банківських реєстрів та логістичних платформ для спричинення паніки та зупинки економіки; поширення дезінформації, чуток, демонстрації сили та доведення своїх вимог; Deepfakes та ШІ-маніпуляції: використання нейромереж для створення фальшивих відео чи аудіозвернень лідерів думок або командування з метою деморалізації та дезорієнтації; створення «інформаційного шуму»: масоване заповнення простору суперечливою інформацією (спам-боти, ферми тролів), що робить неможливим пошук істини та викликає апатію у суспільства; загроза чи проведення терористичних актів в інформаційному просторі (розкриття та загроза оприлюднення або оприлюднення конфіденційної інформації про елементи національної інформаційної інфраструктури, суспільно значимих та військових кодів шифрування, принципів роботи систем шифрування, успішного досвіду ведення інформаційного тероризму та ін.); вплив на операторів інформаційних та телекомунікаційних систем з використанням мультимедійних та програмних засобів для введення інформації в підсвідомість чи погіршення психічного здоров'я людини; вплив на комп'ютерне обладнання бойової техніки та озброєнь з метою виведення їх із ладу тощо.

Універсальність, скритність, багатоваріантність форм програмно-апаратної

реалізації, радикальність впливу, достатній вибір часу та місця застосування, нарешті економічність, роблять інформаційну зброю надзвичайно небезпечною: вона легко маскується під засоби захисту, наприклад, інтелектуальної власності; дозволяє вести наступальні дії анонімно як у мирний, так і воєнний час. Інформаційна зброя вражає свідомість людини, руйнує способи та форми ідентифікації особистості щодо певних спільнот. Вона трансформує пам'ять індивіда, створюючи особистість із задалегідь заданими параметрами (тип свідомості, штучні потреби, форми самовизначення тощо), що задовольняють вимоги агресора, виводить з ладу інформаційні системи держави-противника та його збройних сил.

Тому ми повинні піклуватися про інформаційну безпеку громадян України, протидіяти інформаційно-психологічним операціям (ІПСО) супротивника. А це не про видалення окремих постів, а про побудову «когнітивної броні» та розвиток критичного мислення у наших співвітчизників [3]. Ключовими методами та інструментами захисту інформаційної безпеки громадянина можуть бути: 1. Перевірка першоджерела та фактчекінг. Ворожі операції часто базуються на анонімних Telegram-каналах або ботах-двійниках, тому доцільно використовувати «Калькулятор фейків» від ГО «Детектор медіа» або платформу Dovidka.info для перевірки чат-ботів та новин. Важлива візуальна верифікація. Треба перевіряти фото через Google Images або TinEye, щоб виявити старі кадри, які видають за нові. 2. Аналіз емоційного маніпулювання. ІПСО завжди цілить в емоції: страх, гнів, паніку або почуття провини. Можна виокремити маркери маніпуляції, а саме: капслок, велика кількість знаків оклику, заклики «Терміновий репост!» або «Цього не покажуть по ТБ». Треба застосовувати метод «Інформаційної дієти»: якщо новина викликає сильний емоційний відгук, треба зробити паузу на 15–20 хвилин перед тим, як поширювати її. Це дозволяє включити раціональне мислення. 3. Боротьба з розколом суспільства. Однією з головних цілей ІПСО є створення «ліній розлому» (наприклад, мовне питання, поділ на тих, хто виїхав і залишився). Тут треба усвідомлювати, що агресивна критика всередині суспільства часто підігривається ботофермами для деморалізації, тому треба звирати резонансну інформацію з ресурсами Генштабу ЗСУ, Міноборони або Центру протидії дезінформації при РНБО. 4. Психологічна стійкість. Вплив на підсвідомість нівелюється знаннями про механізми маніпуляції та сформоване критичне мислення. Треба піклуватися про розвиток медіаграмотності, проходити безкоштовні курси на платформах на кшталт Prometheus або EDERA. Завжди треба ставити запитання: «Кому вигідно, щоб я зараз це відчував?» та «Чи є підтвердження цієї тези в інших незалежних джерелах?». 5. Розпізнавання ІІІ-маніпуляцій (Дипфейки). З розвитком нейромереж ворог усе частіше використовує підроблені відео та аудіо. Тому треба звертати увагу на неприродну міміку, розмитість контурів обличчя або дивну інтонацію голосу. Завжди треба шукати підтвердження таких «гучних заяв» на офіційних сторінках установ у соцмережах із «синьою галочкою» верифікації. Тому бажано ознайомитися з освітнім серіалом «ДезінФАКЕція» на платформі Дія.Освіта для кращого розуміння роботи ІІІ в пропаганді. 6. Медіагігієна в месенджерах та соцмережах. Telegram-канали часто маскуються під українські патріотичні ресурси або канали міст (наприклад, «Твій Харків», «Типовий Київ»). Тому треба використовувати метод «Чистки підписок», тобто регулярно перевіряти, на які канали ви особисто підписані. Якщо ресурс анонімний, не має редакції та часто публікує «інсайди» з сумнівних джерел – це потенційний канал ІПСО. Також доцільно перевіряти ресурси, наприклад, ботом «Перевірка» від «Детектор медіа» або переліком перевірених каналів від Центру протидії дезінформації. 7. Емоційне «заземлення» та соціальна підтримка. ІПСО ефективні тоді, коли людина ізольована або перебуває у стресі. Дослідження показують, що залученість у соціальні відносини та активна допомога іншим (волонтерство) підвищують психологічну стійкість до стресорів. Треба формувати когнітивну гнучкість, свідомо шукати різні точки зору на подію, щоб не потрапити у «бульбашку фільтрів», де алгоритми соцмереж підкидають лише ту інформацію, яка підтверджує особисті страхи людини. 8. Захист від кібер-ІПСО. Часто ІПСО супроводжуються фішингом (наприклад, фейкові боти для отримання виплат «від ООН» чи «Допомоги»). Треба критично ставитися до посилань: ніколи не вводити персональні дані чи дані карток у ботах, які обіцяють гроші. Офіційна інформація про допомогу публікується тільки на сайтах Міністерства соціальної політики або в застосунку Дія.

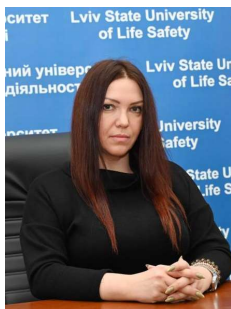
Отже, сучасна інформаційна зброя є комплексним інструментом інформаційного протиборства, спрямованим як на технічне руйнування інфраструктури, так і на дестабілізацію суспільної свідомості. Ключовою стратегією протидії є формування «когнітивної броні» громадян шляхом розвитку критичного мислення та системної

медіаграмотності. Ефективний захист національного інформаційного простору вимагає оперативного фактчекінгу, використання верифікованих джерел та нейтралізації емоційних маніпуляцій. Особливої ваги набуває адаптація до нових загроз, пов'язаних із розвитком штучного інтелекту та дипфейків, що потребує безперервної освіти населення. Таким чином, інформаційна безпека стає фундаментом стійкості держави, де індивідуальна гігієна споживання контенту безпосередньо впливає на національну стабільність.

1. Стратегія інформаційної безпеки: Затверджено Указом Президента України від 28 грудня 2021 року № 685/2021. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/685/2021#n7> (дата звернення: 25.02.2026).

2. Требін М. П. Інформаційна зброя. *Матеріали другої наукової конференції Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба, 15–16 лютого 2006 р.* : програма конф. та тези доп. Харків : ХУПС, 2006. С. 129.

3. Schneier B. Click here to kill everybody : security and survival in a hyper-connected world. New York ; London: W.W. Norton & Company, 2018. viii, 319 p.



Валентина ЯЦУК

доцент кафедри управління
інформаційною безпекою,
кандидат економічних наук, доцент



Ростислав ТКАЧУК

професор кафедри управління
інформаційною безпекою
Львівського державного університету
безпеки життєдіяльності
(м. Львів, Україна),
доктор технічних наук, професор

ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА ДЕРЖАВИ В УМОВАХ ГІБРИДНИХ ЗАГРОЗ: КОНЦЕПТУАЛЬНІ ПІДХОДИ ТА ПРАКТИЧНІ МЕХАНІЗМИ ЗАХИСТУ

Сьогодні суттєві трансформації безпекового середовища у XXI столітті, в межах якого інформаційний простір став одним із ключових полів протистояння між державами, зумовили актуальність теми. Гібридні загрози, що поєднують кібероперації, дезінформаційні та інформаційно-психологічні впливи, спрямовані не лише на інформаційні ресурси й системи, а й на суспільну свідомість, політичну стабільність і керованість держави. В умовах цифровізації державного управління, розвитку соціальних мереж та зростання залежності критичної інфраструктури від інформаційних технологій питання забезпечення інформаційної безпеки набуває системного характеру та безпосередньо впливає на рівень національної безпеки. Особливої ваги ця проблема набуває для держав, що перебувають в умовах зовнішньої агресії та постійного інформаційного тиску, коли ефективна протидія дезінформації, кіберзагрозам і впливовим кампаніям є необхідною передумовою збереження суверенітету, територіальної цілісності та стійкості суспільства [1–4; 7]. Саме тому дослідження концептуальних підходів і практичних механізмів забезпечення інформаційної безпеки держави в умовах гібридних загроз є актуальним, науково обґрунтованим і таким, що має вагоме теоретичне та прикладне значення.

Інформаційна безпека держави в умовах гібридних загроз набуває визначального

**ДОВІДКА ПРО АВТОРІВ
(частина II)**

Абрамов Сергій Олексійович – старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії з питань інноваційного забезпечення розвитку спроможностей Національної гвардії України Київського інституту Національної гвардії України (м. Київ, Україна), кандидат технічних наук, доцент

Авраменко Олексій Володимирович – професор кафедри кримінального права та кримінології Львівського державного університету внутрішніх справ (м. Львів, Україна), кандидат юридичних наук, професор

Адамоньєне Рута (Rūta Adamonienė) – директор Інституту загальних та соціальних компетенцій Академії громадської безпеки Університету Миколаса Ромеріса (м. Вільнюс, Литва), Ph.D., професор

Андріяшевська Олена Анатоліївна – студентка, голова Студентської ради Центральноукраїнського національного технічного університету (м. Кропивницький, Україна)

Андронік Микита (Andronic Nichita) – студент Академії економічних досліджень Молдови (м. Кишинів, Молдова)

Анісімов Дмитро Олексійович – т.в.о. завідувача кафедри спеціальної фізичної підготовки Дніпровського державного університету внутрішніх справ (м. Дніпро, Україна), доктор філософії в галузі права

Аносенков Анатолій Анатолійович – доцент кафедри тактико-спеціальної та спеціальної фізичної підготовки Одеського державного університету внутрішніх справ (м. Одеса, Україна), кандидат юридичних наук, доцент

Антіпова Дар'я Юріївна – студентка ННІ права та інноваційної освіти Дніпровського державного університету внутрішніх справ (м. Дніпро, Україна)

Астаф'єва Ірина Павлівна – студентка ННІ права та інноваційної освіти Дніпровського державного університету внутрішніх справ (м. Дніпро, Україна)

Ахрамєєва Вікторія Ігорівна – курсант факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування Національної поліції України Дніпровського державного університету внутрішніх справ (м. Дніпро, Україна)

Бабенко Ніка Олегівна – студентка ННІ права та інноваційної освіти Дніпровського державного університету внутрішніх справ (м. Дніпро, Україна)

Бабіч Ольга Василівна – старший викладач кафедри іноземних мов Національної академії Державної прикордонної служби України імені Б. Хмельницького (м. Хмельницький, Україна), кандидат педагогічних наук, доцент

Байбарза Дар'я Віталіївна – курсант факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування Національної поліції України Дніпровського державного університету внутрішніх справ (м. Дніпро, Україна)

Балабан Сергій Миколайович – декан факультету підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції Національної поліції України Дніпровського державного університету внутрішніх справ (м. Дніпро, Україна), кандидат юридичних наук, доцент

Балацька Валерія Сергіївна – старший викладач кафедри управління інформаційною безпекою Львівського державного університету безпеки життєдіяльності, аспірант кафедри захисту інформації Національного університету «Львівська політехніка» (м. Львів, Україна)

Бандурін Владислав Віталійович – курсант факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування Національної поліції України Дніпровського державного університету внутрішніх справ (м. Дніпро, Україна)

Бараннік Олександр Миколайович – студент ННІ права та інноваційної освіти Дніпровського державного університету внутрішніх справ (м. Дніпро, Україна)

Бахчеван Євген Федорович – директор інституту післядипломної освіти та заочного навчання Одеського державного університету внутрішніх справ (м. Одеса, Україна), кандидат юридичних наук, доцент

Тарасенко Дмитро Миколайович – курсант факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування Національної поліції України Дніпровського державного університету внутрішніх справ (м. Дніпро, Україна)

Телійчук Віталій Григорович – професор кафедри оперативно-розшукової діяльності Дніпровського державного університету внутрішніх справ (м. Дніпро, Україна), кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник, доцент

Тимофєєв Володимир Павлович – старший викладач кафедри вогневої підготовки Дніпровського державного університету внутрішніх справ (м. Дніпро, Україна)

Титаренко Любов Миколаївна – доцент кафедри соціально-гуманітарних наук Інституту публічної служби та управління Національного університету «Одеська політехніка» (м. Одеса, Україна), кандидат політичних наук, доцент

Ткаченко Анастасія Кирилівна – курсант факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування Національної поліції України Дніпровського державного університету внутрішніх справ (м. Дніпро, Україна)

Ткаченко Гліб Ігорович – курсант факультету підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції Національної поліції України. Дніпровського державного університету внутрішніх справ (м. Дніпро, Україна)

Ткаченко Єлизавета Володимирівна – студентка ННІ права та інноваційної освіти Дніпровського державного університету внутрішніх справ (м. Дніпро, Україна)

Ткаченко Павло Ігорович – викладач кафедри права ВНПЗ «Дніпровський гуманітарний університет» (м. Дніпро, Україна)

Ткаченко Тарас Олександрович – курсант факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування Національної поліції України Дніпровського державного університету внутрішніх справ (м. Дніпро, Україна)

Ткачук Ростислав Львович – професор кафедри управління інформаційною безпекою Львівського державного університету безпеки життєдіяльності (м. Львів, Україна), доктор технічних наук, професор

Тодорова Ксенія (Todorova Xenia) – студентка Академії економічних досліджень Молдови (м. Кишинів, Молдова)

Толмачова Юлія Миколаївна – курсант факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування Національної поліції України Дніпровського державного університету внутрішніх справ (м. Дніпро, Україна)

Торічний Олександр Володимирович – доцент кафедри психології, педагогіки та соціально-економічних дисциплін Національної академії Державної прикордонної служби України імені Богдана Хмельницького (м. Хмельницький, Україна), доктор педагогічних наук, професор

Требін Михайло Петрович – професор кафедри міжнародних відносин і політичної філософії Харківського національного економічного університету імені Семена Кузнеця (м. Харків, Україна), доктор філософських наук, професор

Трубавіна Ірина Миколаївна – професор кафедри соціальної педагогіки ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка» (м. Полтава, Україна), доктор педагогічних наук, професор

Туз Сергій Станіславович – аспірант Національного технічного університету «Дніпровська політехніка» (м. Дніпро, Україна)

Тур Кіра В'ячеславівна – курсант факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування Національної поліції України Дніпровського державного університету внутрішніх справ (м. Дніпро, Україна)

Тяжкун Вікторія Володимирівна – курсант факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування Національної поліції України Дніпровського державного університету внутрішніх справ (м. Дніпро, Україна)

Удренас Галина Іванівна – доцент кафедри тактико-спеціальної та спеціальної фізичної підготовки Одеського державного університету внутрішніх справ (м. Одеса, Україна), кандидат юридичних наук, доцент

Наукове видання

МІЖНАРОДНА ТА НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА:
ТЕОРЕТИЧНІ І ПРИКЛАДНІ АСПЕКТИ

***Матеріали X Міжнародної
науково-практичної конференції***

(м. Дніпро, 16 березня 2026 року)

До 60-річчя ДДУВС

У двох частинах

Частина II

Українською та англійською мовами

Редактор, оригінал-макет –
А.В. Самотуга

Редактори:
О. М. Врублевська, Н. В. Леонова, О. Ю. Чижевська

Коректор *М. С. Касян*

Підп. до друку 12.03.2026. Формат 70x108/16. Друк – цифровий.
Гарнітура – Times. Папір офісний. Ум.-друк. арк. 68,1. Обл.-вид. арк. 63,33.
Наклад – 35 прим. Зам. № 02/26-зб

Надруковано у Дніпровському державному університеті внутрішніх справ
49005, м. Дніпро, просп. Науки, 26, sed@dduvs.edu.ua
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 8112 від 13.06.2024